

KATOLICISM, ká -- sí'ssm, m. sing. Den påfåliga trosåran. [Cathó —.]

KATOLIK, -- í'k, c. 3. (af grek. *Katholikos*, allmån) Kristen, som bekänner sig till den påfåliga åran. [Cath —.]

KATOLSK, - ólsk, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på påfåliga åran. *K-a religionen, åran. K-a trossatser.* — Syn. Påfåig. — 2) (pop.) Ifrån förståndet. *År du k., du?* [Cath —.]

KATOLSKA, - ólska, f. 1. Qvinna, som bekänner sig till påfåliga åran. [Cath —.]

KATOPTRIK, - åpptri'k, f. 3. (af grek. *Katoptron*, spegel) Åran om ljusets återstudning. [Cat —.]

KATOPTRISK, - åpptri'ssk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på katoptriken. [Cat —.]

KATSA, kátssa, f. 1. Anstalt vid sjöstränder och i åar till fångande af fisk, bestående af en ifrån land utgående spel- eller sprötgård (Katsgård), vid hvars ånda finnes ett eller flera, likaledes af spelor eller spröten bundna rum (golf), med helt små öppningar, hvarigenom fisken ingår, utan att sedan hitta ut igen. [Kattsje, Katsje.]

KATSEGÅRD, m. 2. Se under *Katsa*.

KATSEHÅF, m. 2. pl. — *håfvar.* (fisk.) Håf, som brukas vid kators vittjande.

KATT, c. pl. *kattor*. I. Allmänt bekant djur af Kattslåget, i varmare länder vildt, men husdjur i de kallare. *Felis catus. Smyga som en k.* (Talesätt) *Lefva som hund och k.*, i ständig osånja. *Lura på någon som k-en på musen*, i hemlighet förehafva någon plan med en person. *Gå omkring en sak som k-en kring het gröt*, på långt håll göra framställningar, frågor, angående ett ämne, som ligger en på hjertat, utan att vilja gå rakt på saken. (Ordspr.) *Når k-en är borta, dansa mössen på bordet*, når husbonden eller den, som skall hafva tillsyn, kontroll, är borta, hafva tjenare, arbetare, underordnade fritt spel. *En k. får ju se på en kung*, det är ju icke en ringare förment att se på den, som förmer är än han. — Ss. *K-aktig, -artad, -fot, -hufvud, -pink, -skinn, -svans, -lass, -unge.*

KATT, m. 2. II. (sjöt.) 1) Ett straffverktyg om bord på fartyg, bestående af nio linor med hvar sina tre knutar i ena ändan och i den andra sammanflätade till ett skaft. — 2) Bestrafningen dermed. *Gifva en matros k.* — 3) En gina, som begagnas vid ankarets kattning.

KATTA, f. 1. Honkatt.

KATTA, v. n. 1. (om kattor) Föda ungar.

KATTA, v. a. 1. (sjöt.) 1) Afstraffa med katt. — 2) *K. ankaret*, medelst katten (II, 3) hissa ett till klyset hivadt ankare under kranbjelken. *K. tampen af ett låg*, medelst flätning tillspetsa den.

KATTANSIGTE, n. 4. Menniskoansigte, som i vissa afseenden liknar en katts fysionomi.

KATTBLOCK, n. 3. (skepp.) Stort jernbeslaget block, som begagnas till ankarets kattning.

KATTFÖTTER, m. 3. pl. Örtslåget Gnaphalium.

KATTGLUGG, m. 2. Glugg, lagom stor för en katt att krypa igenom.

KATTGULD, n. sing. (mineral.) Guldskimrande glimmer.

KATTHAJ, m. 2. En art af Hajsåget, öfver två fot lång, rödaktigt med svarta fläckar. *Squalus canicula*.

KATTHAKE, m. 2. pl. — *hakar.* (skepp.) Haken å kattblocket.

KATTHÅL, n. 3. Hål, lagom stort för en katt att krypa igenom, som anbringas nedvid på dörrar (t. ex. till spannmålsbodar).

KATTKLO, m. 3. pl. — *klor.* 1) Klo på en kattfot. — 2) (bot.) Se *Kåringland*.

KATTLO, m. o. n. 4. En art af Lodjurslåget, gråröd med svarta fläckar, och stor som en varg. *Felis cervaria*.

KATTMUSIK, kättmusi'k, m. sing. Se *Charivari*.

KATTMYNTA, kättmy'nnta, f. 1. Ört med hvita blommor, hvars lukt är mycket omtyckt af kattor. *Nepeta Cataria*.

KATTOST, m. 2. Örtslåget Malva.

KATTREJARE, m. 3. (sjöt.) Person, som i en liten segelbåt mot andra varor afyttrar förfriskningar till sjömån.

KATTRUMPA, f. 1. 1) Svans på en katt. — 2) Ört med inuti brunaktig blomma. *Verbascum nigrum*. Äfv. Brunt Kongsljus.

KATTRYGGIG, a. 2. (sjöt.) Säges om ett fartyg, då det ligger djupare akter och för än midskepps, eller har en på midten böjd köl.

KATTSILFVER, n. sing. (mineral.) Silfverskimrande glimmer.

KATTSLÅGET, n. sing. *K-t*, slåget af rofdjuren, med kort, rundt hufvud, skarp tunga, stora krokiga hörntänder. *Felis*. Utom vanliga Katten, höra till detta slåget Lejon, Tiger, Leopard, Panther, Lo, m fl.

KATTSPÅR, n. 3. 1) Spår efter en katt. — 2) (skepp.) Hvarje timmer, som till förstärkning är, ofvan garneringen, nedfålsadt tvärs öfver kölen.

KATTSTEN, m. 2. (mineral.) Enfårgad, hvit och blåhvit Kalcedon.

KATTSTJERT, m. 2. (skepp.) En vid ett block fåstad sejsing, som tjenar till att medelst rundslag stoppa löparen.

KATTUGGLA, f. 1. En art af Uggleslåget, 14 till 15 tum lång, med ganska stort hufvud, kort kropp, stora framstående ögon, stor ljusgrå ögonkrets, och kroppen spräcklig af brunt, grått, rostgult och hvitt; låtet hu-hu-hu-hu-hu. *Strix Aluco*.

KATTUN, - ún, n. 3. (af fr. *Colon*, bomull, från arab. *Kolon*) Tryckt bomullstyg. — Ss. *K-sklådning, -ståcke*, m. fl.

KATTUNSTRYCKARE, - únstry'ck -, m. 3. Fabriksarbetare, som trycker bomullstyg.

KATTUNSTRYCKERI, n. 3. Inrättning, ställe, der bomullstyg tryckes.

KATTÖGA, n. 4. pl. — *ögon.* 1) Öga på en katt. — 2) Menniskoöga af gröngrå fårg. — 3) Ett slags ådelsten, som, då den slipas kullrig, visar ett rörligt skimmer, utgående från en viss punkt, och liknande glansen ifrån en katts pupill.

KATTÖGD, kättö'ggd, a. 2. Som har ögon, liknande en katts.

KAUS, m. 3. (skepp.; t. *Kausche*) 1) En jernring med böjda kanter. — 2) Ett litet ringformigt trästycke.

KAUSTIK, -- í'k, a. 2. (grek. *Kaustikos*) Fråtande. Säges i kemien om alkaliska åmnen, då de icke åro förenade med syror. *K. ammoniak*. [Cau —.]

KAUSTICITET, ---- ét, f. 3. Fråtande egenkap. [Cau —.]

KAUTION, -- tschón, f. 3. (lat. *Cautio*) Borgen för skuld.

KAUTIONERA, kauschonëra, v. n. 1. Gå